

14. Van Dijk J. Digital Democracy: Vision and Reality. University of Twente, 2013. URL: http://www.utwente.nl/gw/vandijk/research/itv/itv_plaatje/Digital%20Democracy-20Vision%20and%20Reality.pdf
15. Hollander R. Video democracy: the vote-from-home revolution. Lomond Publications, 1985. 161 p.
16. Negroponte N. Being Digital. (1995) Knopf. Paperback edition, Vintage Books, 199; Див.: Томас Бэсс, інтерв'ю з Ніколасом Негропонте, «Being Nicholas». *Wired*. Ноябрь 1995. P. 202.
17. Gerbner G. Mass Media and human communication theory. *Sociology of Mass Media Communicators*; ed. by D. McQuail. P. 38.
18. Тоффлер Элвин. Третья волна ; перевод на русский язык : А. Мирер и др. Москва, 2004 / Центр гуманитарных технологий. 27.01.2011. URL: <http://gtmarket.ru/laboratory/basis/4821>
19. Toffler A. Future Shock. New York, 1970.
20. Arterton F.C. Teledemocracy: Can technology protect democracy? Newbury Park, CA : Sage, 1987.
21. Becker T., Slaton C. The future of teledemocracy. Greenwood Publishing Group, 2000. 230 p
22. Etzioni A. The Spirit of Community: Rights, Responsibilities, and the Communitarian Agenda. New York, 1993.
23. Dahl R.A. Democracy and its Critics. New Haven, London : Yale University Press, 1989.
24. Grossman L.K. The Electronic Republic. Reshaping Democracy in the Information Age. New York : Viking, 1995. P. 92.
25. Даль Р. Демократия и ее критики ; пер. с англ. под ред. М.В. Ильина. Москва : «Российская политическая энциклопедия» (РОССПЭН), 2000.

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32850/2414-4207.2019-9.09>

ФУНКЦІЇ ПУБЛІЧНИХ ВИДАТКІВ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Скріпкін Сергій Васильович,
аспірант
(Класичний приватний університет,
м. Запоріжжя, Україна)

У статті досліджено механізм здійснення функцій публічних видатків у галузі охорони здоров'я, виявлено фактори, що впливають на здійснення вищезазначених функцій, виявлено сутність та ознаки функцій публічних видатків у галузі охорони здоров'я, дано визначення поняттю «функції публічних видатків у галузі охорони здоров'я».

Ефективність реалізації функцій публічних видатків у галузі охорони здоров'я має виключне значення та безпосередньо впливає на ступінь реалізації одного з основоположних прав людини – права на охорону здоров'я, що набуває особливої актуальності в період сучасної трансформації охорони здоров'я.

Функціями публічних видатків у галузі охорони здоров'я є основні напрями впливу даних видатків на правовідносини у сфері охорони здоров'я у вигляді позитивних соціально значущих результатів, що фінансово забезпечують функції держави в даній сфері.

За своєю сутністю функції публічних видатків у галузі охорони здоров'я відображають досягнення мети певного виду видатків, що виражається в конкретній реалізації завдань та функцій держави, а саме в забезпеченні грошовими коштами прав людини у сфері охорони здоров'я.

До основних ознак функцій публічних видатків у галузі охорони здоров'я віднесено: а) виконання функцій видатків визначає ефективність здійснення публічних видатків у сфері охорони здоров'я; б) виконання функцій означає досягнення значного суспільного результату – забезпечення прав людини у сфері охорони здоров'я, що передбачені Законами та Конституцією України; в) виконання функцій видатків у сфері охорони здоров'я залежить від ефективності виконання функцій апаратом та механізмом держави, що в підсумку визначає фінансове забезпечення виконання функцій держави у сфері охорони здоров'я; г) виконання функцій видатків означає фінансове забезпечення потреб усіх учасників правовідносин у сфері охорони здоров'я, що визначаються відповідно до міжнародних соціальних стандартів; д) функції публічних видатків у сфері охорони здоров'я є позитивним результатом їх здійснення.

Ключові слова: публічні видатки в галузі охорони здоров'я, функції публічних видатків у галузі охорони здоров'я, обсяги публічних видатків у галузі охорони здоров'я.

FUNCTIONS OF PUBLIC EXPENSES IN THE FIELD OF HEALTH CARE

Skripkin Serhii Vasylovych,
Postgraduate Student
(Classic Private University,
Zaporizhzhia, Ukraine)

In this article the mechanism of public health function implementation is investigated. The factors, influencing the implementation of the mentioned functions, are identified. The nature and features of public health expenditure functions are identified. The concept of "public health expenditure functions" in health medical sphere is defined.

The effectiveness of public health spending is of paramount importance. It directly influences on the degree of one of the most important of human rights. This is the right to health, which is of particular relevance in the modern era of healthcare transformation.

Public health expenditure functions are the main areas of influence of these expenditures on health care relationships in the form of positive socially significant results. It is of great importance, public health expenditure functions reflect the achievement of the purpose of a particular type of expenditure, which is reflected in the specific realization of the tasks and functions of the state, namely the provision of human rights money in the health sector.

The main features of public health expenditures include: (a) Execution of expenditure functions determines the effectiveness of public expenditure in the field of health; that financially support the functions of the state in this field. b) The performance of functions means the achievement of a significant social result – the protection of human rights in the field of health care, as provided by the Laws and the Constitution of Ukraine; c) The fulfillment of the functions of expenditures in the field of health depends on the effectiveness of the functions of the apparatus and mechanism of the state, which ultimately determines the financial support for the performance of the fun (d) Execution of expenditure functions means the financial provision for the needs of all parties, a healthcare relationship determined in accordance with international social standards; e) Public expenditure functions in the health sector are a positive result of their implementation. In the legal literature, a broader concept is used. It's the function of public finances.

Key words: public health expenditures, public health expenditures, public health expenditures of the state in the field of health.

Забезпечення ефективного функціонування системи охорони здоров'я є однією з головних функцій сучасної соціальної правової держави. Забезпечення функцій держави в сучасних умовах є не можливим без відповідного фінансування видатків.

Публічні видатки в галузі охорони здоров'я як система правовідносин з розподілу, перерозподілу та використання публічних коштів з метою фінансового забезпечення реалізації всього комплексу прав людини у сфері охорони здоров'я мають виконувати свої функції, тобто позитивно впливати на означені правовідносини.

Ефективність реалізації функцій публічних видатків у галузі охорони здоров'я має виключне значення та безпосередньо впливає на ступінь реалізації одного з основоположних прав людини – права на охорону здоров'я, що набуває особливої актуальності в період сучасної трансформації охорони здоров'я.

Українськими та іноземними дослідниками вивчалось питання правового регулювання публічних видатків у сфері охорони здоров'я, однак концептуально не досліджувалися функції даного виду видатків.

В юридичній літературі застосовується більш широке поняття – функції публічних фінансів.

На думку М. Волощука, Т. Карабіна, М. Менджула, фінансам властиві такі функції: розподільча (забезпечує організацію збалансованого і ефективного суспільного відтворення відповідно до потреб суспільства); регулююча (проявляється у формуванні та використанні грошових фондів, кошти яких спрямовуються на фінансування відповідних завдань та функцій держави); стабілізуюча (спрямована на створення державою стабільних умов для економічного та соціального розвитку); контрольна (спрямована на здійснення фінансового контролю за законністю, цільовим та ефективним використанням фінансових ресурсів) [1, с. 5].

Оскільки публічні видатки є частиною публічних фінансів, публічні видатки мають також свої функції, які варто дослідити через надзвичайну значимість інституту публічних видатків для виконання функцій держави.

За визначенням О. Скакун, функції держави – головні напрямки і види діяльності держави, зумовлені її завданнями і цілями, такі, що характеризують її сутність. Функції держави не можна ототожнювати з функціями її окремих органів, які є частиною апарату держави і відбиваються в компетенції, в предметі ведення, в правах і обов'язках (повноваженнях), закріплених за ними [2]. Так само функції держави не можна ототожнювати з функціями публічних видатків у будь-якій сфері соціального буття, адже функції держави є набагато ширшим поняттям, що охоплює всю повноту діяльності держави.

На думку О. Гетманець, публічні видатки – це регламентовані нормами фінансового права суспільні відносини з розподілу та використання коштів бюджетних та позабюджетних публічних фондів з метою забезпечення реалізації завдань і функцій держави та місцевого самоврядування [3, с. 241].

Мета статті – дослідити механізм здійснення функцій публічних видатків у галузі охорони здоров'я, виявити фактори, що впливають на здійснення вищезазначених функцій, виявити сутність та ознаки функцій публічних видатків у галузі охорони здоров'я, дати визначення поняттю «функції публічних видатків у галузі охорони здоров'я».

Методи дослідження: структурно-функціональний, системно-аналітичний, методи інформаційного пошуку та узагальнення, догматичний.

За своєю сутністю функції публічних видатків відображають досягнення мети певного виду видатків, що виражається в конкретній реалізації завдань та функцій держави. Якщо говорити про видатки у сфері охорони здоров'я, то сутність функ-

цій даного виду видатків полягає у забезпеченні грошовими коштами прав людини у сфері охорони здоров'я. Адже відповідно до ст. 3 Конституції України утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави [4].

Також потрібно зауважити, що згідно з українською конституційною доктриною, чітко відображеною в діючій Конституції України, Україна є соціальною та правовою державою. А тому саме в Україні метою видатків є реалізація завдань та функцій не просто будь-якої держави, а саме соціальної та правової держави, в якій величезне значення має забезпечення прав людини саме на охорону здоров'я, яке, на нашу думку, за своїм значенням для кожного індивідууму є найважливішим із соціальних прав людини. За відомим висловом, здоров'я в нашому житті ще не все, але якщо його немає, все інше – ніщо.

Функції публічних видатків у сфері охорони здоров'я є основними напрямками впливу на ті правовідносини, в межах яких дані видатки здійснюються. Так, якщо ми говоримо про видатки в галузі охорони здоров'я, то дані видатки впливають саме на правовідносини у сфері охорони здоров'я.

Функції публічних видатків у сфері охорони здоров'я характеризуються такими ознаками:

а) виконання функцій видатків визначає ефективність здійснення публічних видатків у сфері охорони здоров'я;

б) виконання функцій означає досягнення значного суспільного результату – забезпечення прав людини у сфері охорони здоров'я, що передбачені Законами та Конституцією України;

в) виконання функцій видатків у сфері охорони здоров'я залежить від ефективності виконання функцій апаратом та механізмом держави, що у підсумку визначає фінансове забезпечення виконання функцій держави у сфері охорони здоров'я;

г) виконання функцій видатків означає фінансове забезпечення потреб усіх учасників правовідносин у сфері охорони здоров'я;

д) функції публічних видатків у сфері охорони здоров'я є позитивним результатом їх здійснення.

Для того щоб якісно дослідити вплив видатків на певні правовідносини, потрібно проаналізувати склад правовідносин у сфері охорони здоров'я, і передусім суб'єктний. Адже видатки є публічними витратами, що мають задовольняти потреби суб'єктів певних правовідносин, а в нашому випадку – суб'єктів правовідносин у сфері охорони здоров'я.

До суб'єктів правовідносин у сфері охорони здоров'я належать: суб'єкти, що надають послуги у сфері охорони здоров'я (або безпосередньо здійснюють заходи з охорони здоров'я); суб'єкти, що є отримувачами, споживачами послуг у сфері охорони здоров'я (або беруть участь в заходах з охорони здоров'я); суб'єкти, що забезпечують, здійснюють управління у сфері охорони здоров'я.

До суб'єктів, що надають послуги у сфері охорони, належать заклади охорони здоров'я (в тому числі й аптечні заклади) всіх форм власності, медичні та фармацевтичні працівники, фізичні особи-підприємці, які мають ліцензію на медичну практику (або торгівлю лікарськими засобами) та надають медичні (фармацевтичні) послуги населенню.

До суб'єктів, що отримують послуги у сфері охорони здоров'я, належать, звичайно ж, пацієнти, споживачі лікарських засобів.

До суб'єктів, що здійснюють управління у сфері охорони здоров'я, належать органи державної виконавчої влади та місцевого самоврядування, які мають управлінські функції в галузі охорони здоров'я.

Таким чином, публічні видатки у сфері охорони здоров'я покликані забезпечити потреби суб'єктів даних правовідносин: пацієнтів, закладів охорони здоров'я, фізичних осіб-підприємців, які здійснюють господарську діяльність у сфері охорони здоров'я, працівників закладів охорони здоров'я, суб'єктів, що здійснюють управління у сфері охорони здоров'я.

Функції видатків, спрямовані на забезпечення потреб суб'єктів правовідносин у сфері охорони здоров'я, є взаємозалежними. Наприклад, фінансування видатків Міністерства охорони здоров'я як головного розпорядника бюджетних коштів визначає повноту фінансування видатків розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня – закладів охорони здоров'я, органом управління яких є дане Міністерство. У свою чергу від рівня фінансування видатків закладів охорони здоров'я залежить забезпечення потреб працівників закладів охорони здоров'я, а також пацієнтів. Ця залежність полягає в тому, що саме в кошторисі закладу охорони здоров'я визначаються видатки, наприклад, на оплату праці працівників, медикаменти та перев'язувальні матеріали, оплату комунальних послуг тощо.

Якщо ж органи управління охороною здоров'я профінансовані достатньо, а підпорядковані ним заклади не мають належного фінансування своїх видатків, а також у випадку достатнього фінансування закладів охорони здоров'я маємо ситуацією з неналежним фінансуванням потреб пацієнтів та працівників закладів охорони здоров'я, вважаємо, що вищеописані факти є дисфункціями видатків на охорону здоров'я. Дані дисфункції можуть бути пов'язаними з дефіцитом публічних коштів або з проблемами неефективного перерозподілу, або проблемами неефективного нецільового використання даних коштів (корупційні проблеми).

Проблеми, пов'язані з дефіцитом державного бюджету, звичайно ж, лежать в економічній площині, однак нерозривно пов'язані із законодавством, правовою політикою держави, ефективністю державного управління. Для вирішення даних проблем необхідно обрати найбільш оптимальну для певної держави модель соціально-економічного розвитку, що включає роль і місце держави в економічній системі, співвідношення державної та приватної власності, податкову систему, ефективну антикорупційну діяльність держави. Якщо в економічній сфері держава має високі показники, сформовано ефективну фінансову систему, тоді, як результат, державний бюджет отримує достатню кількість коштів для належного фінансування такої важливої сфери соціального буття, як охорона здоров'я.

Проблеми, пов'язані з неефективним перерозподілом коштів, мають бути розв'язані ефективною системою державного аудиту. В Україні дані функції виконує Державна аудиторська служба та Рахункова палата.

Дисфункції, що пов'язані з нецільовим використанням публічних коштів, у більшості випадків є корупційними проблемами і по своїй суті є обмеженням або закриттям доступу людини до медичної допомоги, що є великим суспільним злом і надзвичайно суспільно небезпечним явищем. З метою усунення або мінімізації даної дисфункції необхідне чітке дотримання належним чином розроблених антикорупційних програм та планів комплексних антикорупційних заходів розпорядниками бюджетних коштів усіх рівнів, а також отримувачами бюджетних коштів. До таких заходів в обов'язковому порядку мають належати заняття з антикорупційної освіти, відкритості та прозорості інформації, проведення внутрішнього контролю та аудиту діяльності вищевказаних суб'єктів. Одним із найважливіших антикорупційних заходів у сфері охорони здоров'я вважаємо підвищення рівня доходів та соціального забезпечення медичних і фармацевтичних працівників, що, на жаль, залишається на дуже низькому рівні.

Визначальним є саме той факт, що від повноти та ефективності здійснення видатків закладами охорони здоров'я напряду залежить реалізація права людини на охорону здоров'я. У цьому саме і полягає виключно важливе значення функцій видатків на охорону здоров'я, оскільки вони полягають у забезпеченні права на охорону здоров'я людини – одного з найважливіших прав, що забезпечує гідне життя людини, яке є найвищою соціальною цінністю не лише в Україні, але й в усьому світі.

За об'єктами правовідносин у сфері охорони здоров'я функції публічних видатків можна класифікувати на певні види, спрямовані на забезпечення: медичних послуг для населення; фармацевтичних послуг для населення; домедичної допомоги, іншої діяльності у сфері охорони здоров'я.

За змістом правовідносин у сфері охорони здоров'я функції публічних видатків поділяються на видатки, спрямовані на виконання обов'язків держави щодо забезпечення функціонування системи охорони здоров'я населення, та на видатки, спрямовані на реалізацію прав громадян певної держави на охорону здоров'я. Особливостями даних функцій є те що, в даному аспекті два вищевказані види функцій у сфері охорони здоров'я збігаються. Тобто, наприклад, забезпечення медикаментами закладів охорони здоров'я (виконання обов'язків держави щодо забезпечення функціонування системи охорони здоров'я населення) означає також і забезпечення належним лікуванням пацієнтів цих закладів охорони здоров'я (реалізація прав громадян держави на охорону здоров'я).

За соціально-економічним значенням функції видатків у сфері охорони здоров'я можна класифікувати на функції, що забезпечують: лікувальні засоби і перев'язувальні матеріали, оплату праці медичних і фармацевтичних працівників, інших працівників у сфері охорони здоров'я, надання різного роду медичних послуг, комунальні послуги, що надаються закладам охорони здоров'я, придбання медичного обладнання та нерухомості тощо.

За джерелами фінансування можна виділити функції публічних видатків у сфері охорони здоров'я державного бюджету України, функції видатків у сфері охорони здоров'я місцевих бюджетів, функції видатків у сфері охорони здоров'я публічних фондів соціального страхування.

Самі функції публічних видатків у сфері охорони здоров'я реалізуються в процесі здійснення зазначених публічних видатків і по своїй суті є їх позитивними результатами. Якщо позитивного результату в разі здійснення публічних видатків досягти не вдалося, пропонуємо такі випадки називати дисфункціями публічних видатків у сфері охорони здоров'я. Наприклад, державним закладом охорони здоров'я закуплено певну кількість ліків для забезпечення потреб пацієнтів із гепатитом С. Однак через корупційні дії керівництва вищевказаного закладу охорони здоров'я дані ліки так і не надійшли до пацієнтів. Даний випадок можна визначити як дисфункцію публічних видатків у сфері охорони здоров'я щодо забезпечення законних потреб пацієнтів.

Можемо навести ще один приклад корупційної дисфункції публічних видатків у сфері охорони здоров'я, на цей раз щодо забезпечення законних потреб медичних працівників на оплату праці. Так, завідувач відділенням однієї з комунальних лікарень незаконно приписував своєму сину, який працював у цьому ж відділенні за сумісництвом, години роботи з пацієнтами, яку він реально не проводив, хоча сама по собі робота родичів у прямому підпорядкуванні є конфліктом інтересів, який має бути врегульовано відповідно до Закону України «Про запобігання корупції», що передбачає звільнення посадової особи [5].

Взагалі, дисфункції публічних видатків у сфері охорони здоров'я можна класифікувати за тими самими критеріями, що і функції. Особливістю дисфункцій публіч-

них видатків у сфері охорони здоров'я є те, що вони поділяються на дві великі групи за належністю до корупційних правопорушень: дисфункції, що пов'язані з корупційними правопорушеннями, та дисфункції, що пов'язані з іншими проблемами управління публічними видатками.

Вважаємо, що протидія дисфункціям публічних видатків, у тому числі й у сфері охорони здоров'я як однієї з найголовніших сфер соціального буття, заслуговує на окремий напрям державної політики та може стати важливим об'єктом як наукових досліджень, так і практичної діяльності.

Ефективна реалізація функцій публічних видатків у сфері охорони здоров'я залежить від певних чинників, а саме від діяльності розпорядника бюджетних коштів, банку, що обслуговує рахунки розпорядника бюджетних коштів (найчастіше це органи Державної казначейської служби України), механізму здійснення певного виду видатків – пряме фінансування або здійснення публічних закупівель. Через невірні дії розпорядника бюджетних коштів, банку заплутане та неякісне правове регулювання здійснення публічних видатків може призвести до неефективної реалізації їхніх функцій, що, вірогідно, негативно впливатиме на дотримання прав людини у сфері охорони здоров'я. Тому законодавство має сприяти реалізації функцій публічних видатків у сфері охорони здоров'я шляхом створення ефективних юридичних механізмів захисту публічних інтересів.

Особливо важливо зазначити про таку деталь, що функції публічних видатків не завжди є похідними від їх фактичного здійснення. Дану обставину проілюструємо на конкретному прикладі. Так, державному закладу охорони здоров'я було виділено головним розпорядником бюджетних коштів певну суму коштів для закупівлі ліків для певної групи пацієнтів. Ліки закладом охорони здоров'я було закуплено в точній відповідності до вимог чинного законодавства про публічні закупівлі, вони у повному обсязі були використані для лікування пацієнтів, однак кількість цих ліків задовольняла потреби лише 50% пацієнтів. Таким чином, у даному випадку публічні видатки у сфері охорони здоров'я, що спрямовані на забезпечення потреб пацієнтів, було здійснено ефективно, раціонально, у точній відповідності до вимог чинного законодавства, без будь-яких зловживань та корупційних правопорушень, але обсяги даних видатків не відповідають тим потребам, на забезпечення яких дані видатки передбачені. Тобто в даній ситуації спостерігається ефективне здійснення видатків, що передбачено кошторисом відповідно до чинного законодавства, однак дані видатки не виконали в даному разі своєї функції – не забезпечили потреби пацієнтів у ліках. Вважаємо, що для позначення даної ситуації слід застосовувати термін «дисфункція обсягу видатків».

Важливим аспектом ідентифікації виконання функцій публічних видатків у сфері охорони здоров'я є саме обсяг її виконання. Наприклад, чи виконаною є функція публічних видатків у сфері охорони здоров'я, якщо дані видатки задовольнили 30, 40 чи 50 відсотків від обсягу потреб охорони здоров'я? Звичайно ж, будь-яка функція вважається виконаною, якщо вона виконана на всі 100 відсотків. Якщо ж будь-яка функція видатків у сфері охорони здоров'я виконана не повністю, це означає, що в даному випадку присутня дисфункція, тобто недовиконання певної кількості відсотків.

Важливим питанням виконання функцій публічних видатків є правильне визначення обсягу потреб учасників правовідносин у сфері охорони здоров'я. Обсяги вищезазначених потреб прораховуються під час формування бюджетів та кошторисів уповноваженими суб'єктами (наприклад, Міністерством фінансів України, планово-фінансовими підрозділами відповідних органів державної виконавчої

влади, органів місцевого самоврядування, державних та комунальних закладів охорони здоров'я) з урахуванням кількісних значень певних розрахункових одиниць (наприклад, вартість необхідних пацієнтам ліків, ставки посадових окладів медичних працівників тощо). З огляду на євроінтеграційні устремління сучасної України під час визначення видаткових потреб у сфері охорони здоров'я, на нашу думку, слід враховувати стандарти Європейського Союзу. Виходячи зі змісту ст. 17 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 року, умови праці та винагорода за неї для працівників в Україні та державах Європейського Союзу мають бути рівними [6].

За даними Міністерства охорони здоров'я України, у 2016 році середня зарплата медиків становила 3368 грн. Водночас у промисловості цей показник на 75% вищий – 5910 грн, в освіті – 3787 грн (+12%), у сфері культури – 3732 грн (+11%) [7].

Для порівняння, у 2016 році у ФРН медик без спеціалізації на 2 році своєї практики отримував зарплату в розмірі 4251.13 €, чистий дохід 2458.33 €. Як зазначає Р. Грицун, «зарплатня полтавських медиків приблизно у 40 разів нижча, ніж середній заробіток німецького лікаря. «Чиста» зарплата англійського хірурга за місяць – 20 000 фунтів стерлінгів, полтавського – 75. При цьому всьому англійський лікар платитиме комуналку, розмір якої становить 7% від його прибутку. Чи вкладеться полтавський лікар у суму 200–300 гривень, аби покрити видатки на газ, воду, електрику, Інтернет і т. д. Звісно, що ні. Як жити полтавському фахівцю? Питання риторичне» [8].

Виходячи з даного прикладу, можемо стверджувати, що на сьогоднішній час в Україні видатки на оплату праці медичним працівникам, навіть за умови їх повного виконання, мають суттєву дисфункцію обсягу.

Отже, функціями публічних видатків у галузі охорони здоров'я є основні напрями впливу даних видатків на правовідносини у сфері охорони здоров'я у вигляді позитивних соціально значущих результатів, що фінансово забезпечують функції держави в даній сфері.

За своєю сутністю функції публічних видатків у галузі охорони здоров'я відображають досягнення мети певного виду видатків, що виражається в конкретній реалізації завдань та функцій держави, а саме в забезпеченні грошовими коштами прав людини у сфері охорони здоров'я.

До основних ознак функцій публічних видатків у галузі охорони здоров'я належать:

а) виконання функцій видатків визначає ефективність здійснення публічних видатків у сфері охорони здоров'я;

б) виконання функцій означає досягнення значного суспільного результату – забезпечення прав людини у сфері охорони здоров'я, що передбачені Законами та Конституцією України;

в) виконання функцій видатків у сфері охорони здоров'я залежить від ефективності виконання функцій апаратом та механізмом держави, що у підсумку визначає фінансове забезпечення виконання функцій держави у сфері охорони здоров'я;

г) виконання функцій видатків означає фінансове забезпечення потреб усіх учасників правовідносин у сфері охорони здоров'я, що визначаються відповідно до міжнародних соціальних стандартів;

д) функції публічних видатків у сфері охорони здоров'я є позитивним результатом їх здійснення.

Список використаних джерел:

1. Волощук М.Г., Карабін Т.О., Менджул М.В. Фінансове право : навч. посіб. Вид. 3-тє, допов. та перероб. Ужгород : Видавництво Олександри Гаркуші, 2017. 244 с.
2. Скакун О.Ф. Теорія держави і права. URL: <http://politics.ellib.org.ua/pages-1555.html>
3. Фінансове право: підручник / за заг. ред. О.П. Гетманець та ін. ; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2017. 392 с.
4. Конституція України : Основний Закон від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
5. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>
6. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011
7. МОЗ запропонувало, як вирішити проблему «зрівнялівки» зарплат медичних працівників. URL: <http://moz.gov.ua/article/news/moz-zaproponovalo-jak-virishiti-problemu-zrivnjalivki-zarplat-medichnih-pracivnikiv>
8. Грицун Р. Між небом і землею: зарплати українських та європейських лікарів. URL: <https://tribuna.pl.ua/news/mizh-nebom-i-zemleyu-zarplati-ukrayinskih-ta-yevropejskih-likariv>

УДК 341.9

DOI <https://doi.org/10.32850/2414-4207.2019-9.10>

ПРИНЦИПИ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА ПРИТУЛКУ

Сорока Ігор Олександрович,
аспірант кафедри міжнародного
та європейського права
(Національний університет
«Одеська юридична академія»,
м. Одеса, Україна)

Статтю присвячено принципам міжнародного права притулку. В українській правовій науці вже доволі докладно досліджено проблематику біженців як особливої категорії осіб, які володіють особливим набором прав і обов'язків за міжнародним і національним правом. Водночас практично непоміченою залишається інша велика група осіб, яка існує в практиці – шукачі притулку.

Під шукачами притулку маються на увазі особи, які мають право на статус біженця за Конвенцією про статус біженців 1951 року, однак ще не отримали визнання такого статусу від жодної держави. Такі особи збираються виїхати чи вже виїхали зі своєї країни походження, однак ще не оселилися в іншій державі, або щонайменше не легалізували свого перебування у ній. Вони перебувають у стані невизначеності. Такий стан може бути доволі тривалим.

У міжнародному праві можна виділити інститут права притулку, який ґрунтується на встановленому Загальною декларацією прав людини праві кожної особи шукати в інших країнах притулку від переслідувань. Для міжнародного права притулку характерна низка спеціальних принципів, які пов'язані з максимальним захистом шукачів притулку та забезпеченням ним підтримки з боку держав і міжнародної спільноти. Статтю присвячено саме цим принципам.